

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 2T/44/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1309010533
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Fitt
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2014:1309010533.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v zložení z predsedu senátu JUDr. Romana Fitta a prísediacich JUDr. Emiliána Pavlíka a Mgr. Michala Balacenk, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému W. E., pre zločin lupeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. Zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.05.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný W. E., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v Z., trvale bytom Z. X, Z., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Bratislava od 13.11.2013

pre skutok za ktorý bol uznaný vinným, na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave pod číslom 2T 44/2009 zo dňa 04.04.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 76/2012 zo dňa 17.07.2012 na tom skutkovom základe, že

spolu s doposiaľ nestotožnenou osobou dňa 23.11.2007 v čase približne o 04.15 hod. v Bratislave na ul. Vajnorská smerom na Škultétyho ul. na chodníku, na úrovni vchodu do budovy Istropolisu sa zmocnili cudzej veci, tým spôsobom, že po krátkej slovnej hádke s poškodeným R. W., kedy poškodený udrel jedného z páchatel'ov dlaňou do tváre a začal utekať, ho dobehli, sklopili ho na zem a neznámy páchatel' mu priložil na pravú stranu čela krátku strelnú zbraň nezisteného typu, kopli ho do hlavy a ľavej časti ucha, na čo poškodený reagoval slovami, aby si zobrali čo chcú, kedy ho obvinený prehľadal a z vrečka bundy mu vzal mobilný telefón zn. Nokia 6300 so SIM kartou s tel. č. XXXX XXX XXX v hodnote 6.500,- Sk v prepočte (215,76 €) spolu s pamäťovou kartou s kapacitou 1 GB v hodnote 500,- Sk (v prepočte 16,60 €), pričom potom ako povedal, že nemá žiadne peniaze, obvinený spolu s neznámym ušli smerom k Trnavskému Mýtu, čím poškodenému R. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., N. I. O. Č.. XXX spôsobili škodu vo výške 7.000,- Sk (v prepočte 232,36 €),

t e d a

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania, so zbraňou

č í m s p á c h a l

- zločin lupeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. Zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona

sa v konaní o povolení obnovy konania vo vzťahu k výroku o treste na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava III v Bratislave, č. k. 1Nt 24/2013 zo dňa 13.11.2013, právoplatného dňom 13.11.2013

odsudzuje

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušuje výroky o treste, ktoré boli uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, čk. 5T 35/2009 zo dňa 30.09.2010, v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava, čk. 4To 158/2010 zo dňa 08.11.2010 ako aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 21/2009 zo dňa 29.05.2009 z titulu uloženia súhrnného trestu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd konal hlavné pojednávanie po povolení obnovy konania na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava III, pod sp. zn. 1Nt 24/2013 zo dňa 13.11.2013, ktorým súd podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku povolil obnovu konania v prospech odsúdeného W. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. X, Z., tohto času vo výkone väzby v ÚVV Bratislava s tým, že podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku súd zrušil výrok o treste, ktorý bol pôvodne uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, pod sp. zn. 2T 44/2009 zo dňa 04.04.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, pod sp. zn. 3To 76/2012 zo dňa 17.07.2012 na základe, ktorého bol pôvodným rozsudkom obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd povolil obnovu konania citovaným uznesením na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, ktorý bol publikovaný pod číslom 428/2012 Z. z. a to z dôvodu, že v pôvodnom konaní, ktoré vyústilo v rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č. k. 2T 44/2009 zo dňa 04.04.2012 bola použitá takzvaná asperačná zásada v pôvodnej platnej právnej úprave podľa Trestného zákona podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, zák. č. 300/2005 Z. z., kde pri použití asperacej zásady bol uložený páchatelovi trest nad jednu polovicu upravenej t. j. asperovanej trestnej sadzby.

Ústavný súd podľa článku 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky rozhodol citovaným nálezhom, že toto ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zákona v texte za bodkočiarkou dňom vyhlásenia tohto nálezu v zbierke zákonov stráca svoju účinnosť. Z uvedeného dôvodu teda Okresný súd Bratislava III povolil obnovu konania čo do výšky uloženého trestu u obžalovaného W. E..

Súd teda po právoplatnom povolení obnovy konania opätovne rozhodoval v hlavnom pojednávaní o výške trestu pre obžalovaného W. E., nakoľko obnova konania bola povolená iba čo do výšky trestu, čo znamená, že vina za žalovaný skutok ostala nedotknutá.

Zároveň súd opätovne rozhodoval o výške trestu pre obžalovaného W. E. po tom čo predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave, pod sp. zn. 2T 44/2009 zo dňa 09.12.2013, ktorý bol tiež už vyhlásený po povolení obnovy konania čo do výšky trestu zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave, pod sp. zn. 3To 26/2014 zo dňa 25.03.2014 s tým, že súd sa riadil pri opätovnom rozhodnutí závermi predmetného uznesenia Krajského súdu v Bratislave.

Súd teda v intenciách vyššie citovaného zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, pod sp. zn. 3To 26/2014 zo dňa 25.03.2014 umožnil obžalovanému W. E. sa vyjadriť k výške trestu vzhľadom na samotnú skutočnosť, že predmetom rozhodovania súdu bol práve výrok o treste na základe povolenej obnovy konania iba čo do výroku o treste.

Obžalovaný W. E. využil možnosť a uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že v momentálnom konaní sa rozhoduje už iba o výške uloženého trestu, chcel požiadať súd, aby mu bol uložený nižší trest ako v pôvodnom rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave, č. k. 2T 44/2009 zo dňa 04.04.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, pod sp. zn. 3To 76/2012 zo dňa 17.07.2012, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd sa oboznámil pri oboznamovaní listinných dôkazov s okolnosťami, ktoré boli okolnosťami novými pre prípadnú revíziu čo do výšky trestu u obžalovaného W. E. a to najmä z aktualizovaného odpisu registra trestov, pripojenými spisovými materiálmi, ktoré sa dotýkali predchádzajúcich odsúdení obžalovaného W. E., ďalej správou z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, kde sa obžalovaný nachádza vo výkone väzby od 13.11.2013 t. j. po právoplatnom povolení obnovy konania, nakoľko súd obvineného po právoplatnom povolení obnovy konania vzal do väzby.

Z uvedeného hodnotenia, ktoré bolo vypracované dňa 25.11.2013 vyplýva, že v rámci výkonu väzby, ktorá plynie od 13.11.2013 do času vyhotovenia predmetnej správy t. j. do 25.11.2013, čo reálne predstavuje dobu 13 (trinásť) dní disciplinárne obžalovaný riešený nebol. Správanie má na požadovanej úrovni. Zároveň však z tejto správy vyplýva, že vo výkone predchádzajúcej väzby resp. vo výkone trestu odňatia slobody sa obžalovaný nachádzal nepretržite od 29.04.2009, pričom počas predchádzajúceho výkonu väzby a trestu bol štrnásťkrát disciplinárne riešený za opakované porušovanie ústavného poriadku a zákona.

Pozornosti súdu neušla ani skutočnosť, že počas predchádzajúceho priebehu výkonu trestu na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 2T 44/2009 zo dňa 04.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 17.07.2012, pod sp. zn. 3To 76/2012 dňa 17.07.2012, ktorý týmto dňom aj nastúpil bol na základe disciplinárnych riešení v rámci výkonu trestu dvanásťkrát disciplinárne potrestaný, čo malo za následok návrh riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Ilava na zmenu zaradenia odsúdeného W. E. pre ďalší výkon trestu zo stredného stupňa stráženia do maximálneho stupňa stráženia, pričom Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 14.01.2013 pod č. k. 2Nt 117/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.03.2013 sp. zn. 2Tos 28/2013 podľa § 411 ods. 1 Tr. poriadku a podľa § 9 zákona č. 475/2005 Z. z. preradil odsúdeného W. E. pre ďalší výkon trestu zo stredného stupňa stráženia do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedeného je teda zjavné, že obžalovaný počas predchádzajúceho výkonu trestu porušoval disciplínu a zákon o výkone trestu z čoho je evidentné, že výkon trestu na obžalovaného nemá požadovaný prevýchovný vplyv, pretože obžalovaný neparticipoval na plnení programu výkonu trestu a podľa hodnotenia je riziko sociálneho zlyhania odsúdenia vysoké a resocializačná prognóza je nepriaznivá.

V týchto súvislostiach súd poukazuje aj na dokazovanie, ktoré bolo vedené v pôvodnom trestnom konaní pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave pod číslom 2T 44/2009 zo dňa 04.04.2012, kde súd z hľadiska resocializačnej prognózy nechal vypracovať znalecký posudok znalcom z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých prof. B. F. K. B., znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie dospelých, ktorý dospel k záveru, že v osobe obžalovaného boli zistené intelektové schopnosti na úrovni stredného pásma subnormy t. j. podpriemerné, ktoré však nie sú patologicky znížené. V jeho sociálnom správaní sa prejavuje zvýšená pohotovosť k agresivite a má zhoršenú adaptabilitu. Jeho obraz osobnosti nesie znaky dissociálnej poruchy - psychopatie. Z hľadiska prognostických kritérií z okruhu sociálneho, osobnostného a kriminogénneho je možné konštatovať jednoznačnú prevahu negatívnych faktorov, pričom prognóza resocializácie pre obžalovaného je veľmi nepriaznivá. Znalec určil, že obžalovaný trpí dissociálnou poruchou - psychopatiou, pričom táto nie je liečiteľná.

Súd sa samozrejme aj v intenciách už vyššie citovaného uznesenia Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 3To 26/2013 zo dňa 25.03.2014 zaoberal aj okolnosťou a to, že u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I, pod sp. zn. 5T 35/2009 zo dňa 30.09.2010, kde bol ukladaný taktiež súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 21/2009 zo dňa 29.05.2009, pričom vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovanému sa ukladá trest za skutok, ktorý spáchal skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok iného súdu t. j. v konkrétnom prípade rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T 35/2009 zo dňa 30.09.2010, bol mu uložený trest súhrnný, za súčasného zrušenia výrokov o treste jednak Okresného súdu Bratislava I, pod sp. zn. 5T 35/2009 zo dňa 30.09.2010, ale aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III, pod sp. zn. 1T 21/2009 zo dňa 29.05.2009 a to z dôvodu, ktoré boli citované v uznesení Krajského súdu Bratislava, pretože v prípade, že by rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 1T 21/2009 zo dňa 29.05.2009 ponechal nedotknutý toto odsúdenie obžalovaného by prakticky znovu bolo otvorené, preto súd riadiac sa právnym názorom Krajského súdu Bratislava akceptoval túto pripomienku a v rámci viazania rozhodnutím odvolacieho súdu túto premietol aj do výroku o treste, ktorý bol momentálne vyhlásený.

Súd na základe všetkých vyššie uvedených okolností opätovne hodnotil všetky faktory, ktoré majú vplyv na druh a výšku uloženého trestu, pričom dospel k záveru, že pri spravodlivom posúdení týchto kritérií neexistuje žiadny dôvod na revíziu výšky uloženého trestu, tak ako tento bol uložený v pôvodnom rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 04.04.2012, pod číslom konania 2T 44/2009 (ale aj rozsudku Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 2T 44/2009 z dňa 09.12.2013), pričom je nutné poukázať aj na tú skutočnosť, že samotná asperačná zásada u obžalovaného W. E. pri ustálenej vine, ktorá ostáva nedotknutá platí aj naďalej. S jedinou výnimkou a to, že trest v rámci asperačnej zásady, ktorá predstavuje aj momentálne po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky rozpätie 7 - 16 rokov iba ten rozdiel, že nie je nutné uložiť obžalovanému trest v hornej polovici takto upravenej trestnej sadzby.

Okrem toho bol obžalovaný stíhaný aj pre majetkovú trestnú činnosť k nepodmienečným trestom.

V osobe obžalovaného sa nepochybne jedná o páchatela, ktorý ma sklony k páchaniu najmä k násilnej trestnej činnosti s poukazom na jeho predchádzajúce odsúdenia, pričom súd pri výmere trestu dospel k záveru, že v rámci trestnej sadzby v rozsahu 7 - 16 rokov je potrebné a žiaduce uložiť obžalovanému trest odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby, pričom zároveň pri výmere trestu prihliadol aj na okolnosti spáchania samotného skutku a samozrejme aj na možnosti nápravy obžalovaného a zotrváva súd na tom, že na obžalovaného je nutné pôsobiť trestom, ktorý mu bude vymeraný pri hornej hranici asperačnej trestnej sadzby, preto obžalovanému vymeral trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom je nutné uviesť, že takýto trest je zároveň trestom súhrnným vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I, čk. 5T 35/2009 zo dňa 30.09.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, č. k. 4To 158/2010 zo dňa 08.11.2010, ako aj vo vzťahu k

rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 21/2009 zo dňa 29.05.2009, nakoľko skutok, pre ktorý je obžalovaný momentálne stíhaný spáchal skôr ako bol vyhlásený tento odsudzujúci rozsudok.

Záverom súd uvádza, že samotná skutočnosť, že obžalovanému bola povolená obnova konania na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava III v Bratislave, č. k. 1Nt 24/2013 zo dňa 13.11.2013 čo do výšky trestu z hľadiska pôvodne aplikovanej asperačnej zásady však nezaväzuje súd pri opätovnom rozhodnutí o výške trestu k tomu, aby tento trest nutne musel byť kratší ako bol pôvodne obžalovanému vymieraný, pretože dôvodom povolenia obnovy konania bola iba samotná okolnosť existencie nálezu Ústavného súdu, ktorý bol publikovaný pod číslom 428/2012 Z. z..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Bratislave cestou Okresného súdu Bratislava III.